

deles paa de enkelte Kommuner i hele Landet efter dette Forslag. Det kan være, det er at røbe Hemmeligheder, men nu har den Sag ligget i Kommissionen i 4 Aar, og jeg har haft Lejlighed til at se det Arbejde, der er gjort, og har gjort et Uddrag deraf. Jeg har saaledes uddraget 7 Sognekommuner, hvis Udgifter til Lærerlønninger, Alderdomsunderstøttelse, Fattigvæsen og Tilskud til Hjælpkasse bevæger sig mellem 15,000 og 16,000 Kr., men hvis Indkomst- og Formueskat til Staten bevæger sig fra 12,448 Kr. ned til 785 Kr. Det er et Spring, der batter noget. Hvis nu et Statstilskud paa $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. fordeles efter Princippet i det nævnte Forslag, vil Tilskuddet komme til at bevæge sig fra Nul for den Kommune, der har 12,448 Kr. i Indkomst- og Formueskat, og til 6,214 Kr. 78 Øre for den Kommune, der kun har 785 Kr. Se, det var en Fordeling, der vilde virke. Er det Meningen at hjælpe de daarligt stillede Kommuner — og daarligt stillede er de, naar der er smaa Indkomster og Formuer i Forhold til de Opgaver, Kommunerne skal løse, der er ingen anden Maalestok —, kan jeg derfor kun anbefale, at vi fremmer dette Forslag. Forslaget ligger der, og Beregningen ligger der for hele Landet, og vi kan derigennem hjælpe de daarligt stillede Kommuner, ogsaa Allinge—Sandvig. Jeg vil gerne spørge den højtærede Indenrigsminister, naar vi kan vente Kommissionsbetænkningen angaaende Statstilskuddets Fordeling til Kommunerne. Nu har den Sag, saa vidt jeg ved, ligget i Kommissionen i næsten 4 Aar, og vi maa vel snart kunne faa Betænkningen. Jeg tror, det er paa høje Tid, at vi faar den Sag frem, saa at Statstilskuddet virkelig kan komme de Kommuner til gode, hvis Indkomster er aldeles utilstrækkelige til at afholde de Udgifter, der skal afholdes til humane Formaal.

Det var blot disse to Ting, jeg vilde omtale. Jeg skal ikke tale om *Treuga Dei*, eller hvad dermed staar i Forbindelse. Jeg har faaet det Indtryk, at den Sag er omtalt tilstrækkeligt her i Tinget. Jeg har altid syntes, at det var tidsnok at tage Hatten af, naar vi ser Manden. Lad os se, hvad vi faar at tale om, naar vi virkelig skal til at forhandle om Grundlovsagen. Det kunde maaske være, at det bliver Forhold og Opgaver, som vi slet ikke drømmer om i Dag.

Eduard Larsen: Jeg skal begynde med at gøre en lille Henstilling til den

højtærede Finansminister. Den daværende Finansminister var i Fjor saa venlig paa en Henstilling fra min Side at love, at saa vidt muligt skulde Finansloven for Fremtiden indeholde de Anmærkninger, som endnu havde Gyldighed, og som der altsaa var Grund for Medlemmerne til at sætte sig ind i. Men siden er jeg kommet i Tanker om, at det vilde vel nok være heldigt, om disse Anmærkninger yderligere maatte være daterede, saaledes at man kunde se, fra hvilken Dato deres Lovhjemmel stammer, i alt Fald for saa vidt det er muligt at skaffe en saadan Oplysning til Veje.

Jeg vil tillige henstille, om man ikke for Fremtiden, naar Tillægsbevillingsloven bliver affattet, kunde faa Bureauet til at sammenregne Hovedsummerne fra Budgettet med Hovedsummerne fra Tillægsbevillingsloven, idet det altid spiller en vis Rolle ved Overvejselsen af hele den finansielle Situation i den følgende Tid, ganske særlig overfor det kommende Statsregnskab, hvor jo for Resten Sammendragningen af disse Summer findes, men det er, efter at Summerne er givne ud. I Mellemtiden kan vi ganske vist sætte os til at regne Summerne ud ved at lægge dem sammen fra de to Bevillingslove; men saa skal vi dog have fat i begge Hæfter og tumle med dem begge, medens det vilde være en Lettelse, om vi straks havde Hovedsummerne sammenlagt.

Jeg ønsker kortelig at omtale, hvad jeg vil kalde et Smertensbarn, nemlig Hvide Sande. Man vil forhaabentlig ikke forundre sig over, at jeg følger dette Barn, som jeg har forsøgt at tugte, for at det kunde naa at faa en god Opdragelse, med en vis Interesse. Der er med Hensyn til denne Sag en Ejendommelighed, som bliver mere og mere paafaldende. Hvide Sande har altid kostet os mange Penge, men det synes tillige, at dette Barn har den Eyne, som jeg tror Æslet havde i Grimms Eventyr, at det altid gør Penge. Denne Kanal gør altid Penge. Der findes paa den paagældende Ministers Budget en Post til Kanalens Vedligeholdelse paa 5,000 Kr. Undersøger man denne Post i de forgangne Aar, finder man, at Pengene oprindeligt skulde gaa til Opsyn, til Jordarbejder, til Helmplantning o. s. v., alt ret forberedende og intetsigende Arbejder. Det er aabenbart, at det er en kalkulatorisk Bevilling, en Sikkerhedsforanstaltning. Man har sat denne Post ind mere for at være paa den sikre Side, for at have Pengene i Tide, hvis der skulde blive Brug